

[Arbejdsministeren]

ikke på nuværende tidspunkt. Arbejdsministeriet søger imidlertid at få dette spørgsmål belyst, idet ministeriet for ca. en måned siden har anmodet Arbejdsløshedskassernes Samvirke om at indsamle oplysninger dels om denne gruppe, dels om de medlemmer, der ville være faldet for 26 ugers reglen, hvis ændringen af arbejdsløhedsloven i december sidste år ikke var blevet gennemført.

Socialministeriet har om forholdet til bistandsloven oplyst, at ikke alle, der falder for 26 ugers reglen, vil være berettigede til bistandshjælp, for denne er transbestemt og afhængig af husstandsindtægten. Har den lediges ægtefælle arbejde, vil dette muligvis begrænse eller eventuelt helt udelukke udbetaling af bistandshjælp.

Når den ledige overgår til bistandshjælp, vil der i første omgang blive tale om forbigående hjælp, hvis niveau (når skattefriheden tages i betragtning) ikke adskiller sig meget fra dagpengenes.

Hjælpen vil blive på dette niveau, så længe den ledige kan betragtes som arbejdssøgende og der endnu er håb om, at han vil kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet. Dette vil i de fleste tilfælde betyde, at der vil kunne udbetales forbigående hjælp i en længere periode.

Til *arbejdsministeren* (21/12 77) af:

Tyroll (VS):

»Agter ministeren at drage omsorg for, at ingen langtidsarbejdsløse frivilligt tvinges ud af arbejdsmarkedet og fra medlemskab af arbejdsløshedskasserne over på førtidspension eller sociale ydelser, der ligger under dagpengeydelse?»

(Spm. nr. 272).

Begrundelse.

Der kan fremføres flere hændelsesforløb, der tilsammen giver indtryk af, at regeringen bevidst satser på at tvinge langtidsarbejdsløse over på lavere ydelser end arbejdsløhedsdagpengene. Tre af disse skal kort beskrives.

Ved førstebehandlingen af regeringens forslag til ophævelse af konsekvenserne af 26 ugers reglen for de langtidsarbejdsløse, der ville falde for denne regel i løbet af 1978, gav arbejdsministeren tilsagn om, at han ville forhandle ikrafttrædelsesdatoen for en mora-

torieordning gældende for de langtidsledige, der ville falde for 26 ugers reglen allerede i løbet af 1977.

Af de efterfølgende drøftelser i arbejdsmarkedsudvalget fremgik det klart, at den mest sikre dato til sikring af alle de langtidsledige, der primært er ramt af kriseudviklingen, ville være 1. juli 1977. Også arbejdsministeren bekræftede i udvalget undertegnedes bemærkninger om, at langtidsledige, der i perioden fra 1. juli og til 1. januar 1978 faldt for 26 ugers reglen og mistede dagpenge, ville blive stillet over for et økonomisk pres til at søge førtidspension, hvis dette ville være muligt rent aldersmæssigt, eller hjælp efter bistandsloven. Dette økonomiske pres vil motivere de langtidsledige til at forlade arbejdsmarkedet, på trods af at de intet ønske har om noget sådant.

På trods af denne klare viden valgte arbejdsministeren at bruge den 15. november som ikrafttrædelsesdato. Begrundelsen lød på nødvendigheden af et bredt flertal med deltagelse af V og K. Sandheden er, at arbejdsministeren kunne få et bredt flertal for den 1. juli, bestående af S, RV, DR, CD, SF, DKP og VS.

Afvisningen af dette taler for, at regeringen bevidst satser på at presse langtidsarbejdsløse ud af arbejdsmarkedet.

På trods af en forestående pensionsreform og planer om en efterlønsordning på dagpenge-niveau, så fandt regeringen det ønskeligt at gennemføre en udvidet adgang til førtidspensionering i 2. samling 1976-77. Dette altså umiddelbart forinden et stort antal langtidsarbejdsløse stod til at falde for 26 ugers reglen. Hele loven om førtidspensionering sigter tydeligt på disse langtidsarbejdsløse. Aldersgrænsen nedsættes fra 60 til 55 år. Tildelingen af førtidspension gøres afhængig af, at ansøgeren gennem en årrække har medvirket væsentligt til familiens forsørgelse. Desuden er det en forudsætning, at ansøgeren ikke længere er tilknyttet arbejdsmarkedet, og at afbrydelsen skal være sket ufrivilligt inden for de sidste 4-5 år. Tilknytningen til arbejdsmarkedet betragtes normalt ikke som afbrudt, så længe pågældende modtager arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge.

Alt i alt passer loven om førtidspensionering som hånd i handske til den lidt ældre gruppe af langtidsarbejdsløse, som falder for 26 ugers reglen.